

לְהָא מִיּוּ סִיב מַחֲלִי
 גִּיחֻשִׁין סִלִּי טוֹ סַמֵּנ
 עֲשִׂין כּ טוֹשִׁיעַ חֲסִיעַ
 סִימֵן יוֹ סַעִיף מַחֲ
 לוֹ ב מִיּוּ פִּיעַ מַחֲלֻכּוֹת
 חֲרוּמוֹת חֲלָכָה ד :

תוספות ישנים

[illegible]

(א) אולי ז"ל כיון דמתימנא לגבי נפשה דמותרת להשגא נאמנת ג"כ על זרתה לאוסרה בתרומה. (ב) ז"ל ששרי חנא ברישא ור"ל ברישא דההיא מחני' דלקמן ע"ב באם הלכה היא ובעלה וכו' למד"ס.

תוספות חד מקמא
נב' ו' לפסול נר'ר'
בשרא אפי' תימא ר'ר'
כל לא מת בערות אשה
או הכחשה היא. פ'
בערות דער קאסר ר'
מצאלי כהנא כפ' אכא
מטרי' וכו' כבוד דר' אבנ'
בערות דעלמא דראי
לא הכחשה הורא הורא
נבי סופה פונעמא אשא
לופר לא נפשתא ווא'ר'
אשה אומרת נפשתא
ואשה אומרת לא
נפשתא ככת ארת התהא
שוהה דער'ר' פקרי מ'
שקנא. ו'לא אבד'ר' כל
אשה אומרת בערות סופה
לא הכחשה הורא :
ת' תוד א'ר' תא ועד'
א'ר' תא א'ר' תא אשה א'
אומרת תא אשה א'ר'
לא מת ה'ר' לא נפשתא
בשלמא ל'ר'ר' הא אבנ'
ותנן
ק'ר'ש' א'ר' אלא ל'ר' ותנן
מ'ר'ר'ש' א'
בדור סופה נפשתא ב'ר'ר'
אבא מרי ו'ל' בכת ידו.
ופתר' בנשים דעלמא
דארת תאמת מת ואתא
אומרת לא מת אלא
דרי' טוירא לא אבא

לְאֶקְשׁוּי מִסִּיפָא בִּיּוֹן דְּמִשְׁכָּה לֵּה אִי
 וְחֵד נִלְמָן מִן הַתּוֹרָה הוּא כְּתָרִי וְכָרִי וְכִי
 וְסוֹתָה אֲבָל הֵכָא תִּקְנִית דְּרִבְנָן הִיא :
 הָרִי אֵלֹו לֹא יִשְׁאֹר . דּוּדְלִי אֲחַת מִהֵן
 שְׁקִרְיָת וְאֵלִי שְׁתֵּיהֶם אֲמוּרֹת שְׁקֵר
 כִּי לֹא יִדְעוּ אֲמַתָּה דְּהִבְרִים וְהִיכָא
 מִן דְּלֹאֵר בְּנִי' דְּר"מ פְּלִיג בְּרִישָׁא
 וְהִיכָא נִמִּי הִכְשָׁה וְלֹא תִּנְשָׂא וְהִיא
 לֹא נִקְטָא פְּלוּתִיבְיָהּ בְּרִישָׁא מִשּׁוּם
 דְּקָא אִמְיָנָא דְּבִסְיָפָא מְרַד :
 —

וְהָיָה [הוֹאֵל] וְזוּ חֹזֵן מִזְרֵת שֶׁאֵין
קִיּוּם. אֲבָל הַמִּכְחָשֶׁת
וְהַמִּזְרֵת קִיּוּם אִתָּהּ לֹא תִשָּׂא דְרִשָּׁא
מִתּוֹקְמָא כּוֹוֹתֶיהּ :

מעמא דאמרה לא מת הא
אשתיקא כ'י' וא"ח מאי
דייק והא לא מת אינטריך ליה
לאשמועינן שאע"פ שמכחשה זרחה
תנשא וליכא למימר דהא פשיטא כיון
שאין זרע משירה לחברתה דהא
אינטריך טובא דפגיר ר"מ ענה וז"ל
יוחנן גמ' אשמועי' דר"מ מודה בזה
ואר"י דדייק מדקאמר זאת שאומרת
לא מת לא תנשא דלא הוי ליה למימני
אלא אחת אומרת מה ואחת אומרת
לא מת תנשא ואיך ידענא דאומרת
מת קאי דהאיהו דלא מת פשיטא
לנפשתיך דאשמועינן :

סדר"ה הא מומת מייט • יש לנו
לומר שמת יותר ממה
שהיתה שוקתת דלי שחקק ודלי צביא
לקלקולא אבל כשאומרת לא מת
ממתת שגאה חומרתת כן שהיא רואה
שתתענן דלי לא ידעה דמיא היתה
שוקתת לקלקולא ווא"ת מבל מקום
היכי סלקא דעתא למישרייה ביון
דשויתה לנפשה תחיה דליסורא וי"ל
דאפי' מודה ונתנה אמתלא לדבריה
אינה נאמנת ולא דמיא (תבונות כג')
לאשה שאמרה חשט איש אני וחזרה
ואמרה פטריה אני דנאמנת כשתגלה
אמתא פטריה לדבריה :

דכל לא מת בעדות אשה לאו
הכתשה היא - נראה לרבינו

יואל דה"ק רכל לא מת אפי' בבת
 אחת ובזרות דוקא לא הו"א הכחשה
 דהימנוה רבנן וזריחה שאמורת שוב
 לא מת אין להאמינה אבל בעד ועד
 בבת אחת אמר במונ'י' בספיא לא
 תנשא ואמרינן לעיל עד אומר מה
 והחירו לינישא לא לא התירו מה
 לינישא לאלא בלא שניהם בבת אחת

ואין לנו להאמינה ולכן תגשגש האחרת
ות דבריהן דאמרי בדדמי ואין יודעות
שא ואפי' גרות משמע כדפי' בקוטרס
לחזור תגשגש אפי' בבח אחת אלא לרבי
ה מסיבא לר' יוחנן וגם לכולי עלמא י' ש'
עדות אשה לאו דוקא אלא בגרה כדפי' :
וזד אלא אמת הוא כן הוא ליה למייתי
מקא קשיא - דאשה תאומת אפי' בגרה
תאומת ועד דאשה תאומר לא נעמאת אשה
בת ישראל לכהן חאכל בתרומה .
סבא ועל גרסה חין להאמינה ואוקמה
ווגא לא ילפינן מסוטה כדמשמע בריש
האשה שהלכה היא ובגלה שמה משום
- תימה לר"י דהיכי מיייתי סייעמא
דזש לדברי גרה ליכא עבירה כלל אבל
דייק אלא מיתור וחוששין לדבריה :
אמר

לא תשא - והואל ובהא
 ' שניה זו נראה אחרת
 ' דאמר נראה גמי מוכחא
 דאי שקא פשיטא לן דלא
 ורדה אור

אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא : **גמ'** מעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה לא מת איצטריכא ליה סד"א הא מייית והא דקאמרה לא מת לקלקלה לצרה היא דקמיכוונא ו'תמות* גפשה עס פלשתיס קאמרה קמשמע לן : אחת אומרת מת כו' : וליפלוג רבי מאיר ברישא אמר רבי אלעזר במחלוקת שנויה ורבי יהודה ורבי שמעון היא ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי מאיר בהא אפילו רבי מאיר מודה דכל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא תנן עד אומר מת ועד אומר לא מת אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא בשלמא לרבי אלעזר סתמא כו' מאיר אלא לרבי יוחנן קשיא קשיא : **מתני'** **האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה מת בעלי תנשא וחטול כתיבתה וצרתה אסורה היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך *מוציאתו מיד עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה *אמרה מת (לי) בעלי ואחר כך מת חמי תנשא וחטול כתיבתה וחמיתה אסורה היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאה מיד עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה : **גמ'** וצריכא דאי איתמר הך קמייחא בהא קא"ר טרפון משום דצערא דגופה אבל חמותה דצערא מילי דעלמא אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא בהא קאמר רבי עקיבא אבל בהך אימא מודה ליה לרבי טרפון צריכא א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי טרפון אמר אביי אף אנן נמי תנינא *ניתן לי בן במדינת הים מת בני ואח"כ בעלי נאמנת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת לדבריה היא דחוששין הא לדברי צרה אין חוששין ש"מ : **מתני'**

א ליירי וטעמא דלא מת דלא הוי הכחשה שמכחשתה לרת
א ודאי הכחשה כיון דשפיהן בראות להחיר ענמן ואין מבח
א דקתי אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא
דעלמא וקאמר בשלמא לר"א סתמא כ"מ ופליגא ארישא
ויומן ליירי דכל לא מת היינו בזה אחר זה ח"כ מאי מקס
ל"מ דכולה שמעתא ליירי בבט אחת ודוקא בזה דכל לא מת
ז' (3) א' אמר' דאשה אחת מכחשת את העד היכא שבאין
ר' יהודה דאין הכי גמי ומיישר ברייתא הכי : **א**ר"א לר' יו
ליירי דהכי תנן ב' מ' שקינא (טושה ד' לא) עד אחד אומר
ז' ואפ"ה קתני אשה וי"ל דהתם לויכא למיטעי דבכרות ליירי
ז' גמי בתרומה דאורייתא דלוקמה אחזקה דדייקא ומ'
ז' מיהו איכא הכא חדא דעבדי איסורא ממ"ל וזכי ורש'
ז' : (טס) : **א**ה אן גמי תנינא : הא דלא מיישר רישא
דב' מרפון דייק מנייה : **ל**דבריה הוא דחושש
לדברי לרתה דלמא הכא ר"ע מודה כיון שאם לא כ
גרה ואכלה בתרומה איכא עבירה בודאי ואמר ר"י דלא

אָסאָס אַמֶרס מֶט וואָסאָס אַמֶרס נאָ מֶט
שָׁמַיָּה קוֹדֶם שִׁיחִירוֹה עַל פִּי רֶאָשׁוּה וואָס
וּבִגְמִ' מוֹקֻמִּינָא לֵהּ לֵהֲאִי סַחֲמָא כִּר' מֵא
לֵה: גִּבְרִי' נאָ מֶט אִינְטֶרִיבֵאל לִיִּם - דִּאָע'
תַּנְשֵׁא צַעֲדוֹת חֲבֵרָתָה אִינְטֶרִיבֵאל

לאמשמעין היכא דמכחשה לה גמי
לא תשא דמור דמינא כיון דלחיא
ומערערא בליא דעתא דלעורי לנרה
קלחיא ולענגה שלא תשא ותמות
נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך
אפי' היא תחטרי קמשמע לן: **במחלות**
שנים - במחלותא חף אחרונה ^{אפי' כפי} ראשונה
שטייה דלא תימא סחמא דברי' הכל
היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דלמרי
נרה לא מכחשה : **לא מה לאו הכחשה**
היא - דרבנן הימנה לקמא : **ואשם**
אומרם לא מה - אפי' נרחה במשמע :
ביתנ' **סיפה** - נרחה בת ישראל
לכהן : **חאכל ברומה** - בחזקת
שבועה קיים ואינה חוששת לעדות
נרחה האיל ואינה נאמנת להשיאה
אינה נאמנת לפסולה : **וממוס**
אכורה - שאין כלה מעידה לחמותה
ואע"ג דלמרה ברישא מת בעלי
דפקע לה גז כלות והויא נכרית
אפילו הכי לא מהימנא כדלמר
לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מייס
ולא חמיה מייס כו' : **סיפה** - חמותה
בת ישראל לכהן כו' : **גמ'** **נערא**
דנפשה - תשמיש מוגעת לה מבעלה
הא ודאי משקרא כדי לקלקלה שתשא
(ה) ואפי' שהיא נשאת תמות נפשה
עם פלשתים : **מודי ליה לר"ע** - דלא
מחזיקין לה בשקרנית כולי האי וגמי
דלהשיאה לא מהימנא אכל לחומר
לעין תרומה פיוס : **יטן לי בן** -
אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים
וכשיטה מכאן לא היה לה בן ועומדת
בחזקת ייבום ובאה ואמרה יטן לי בן
למדינת הים ומת בני ואח"כ מת
בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה
קמייתא שעדיין היא נריכה לייבם
נאמנת ומותרת להתייבם : **אינס**
נאמנת - להנשא לשוק בלא חליה
דכי הימנה רבנן לאשה אבעלה
הימנה דדייקא ומנסבא אכל
לאשקוי נפשה מיבם לא הימנה
דזימנין דסגי' ליה : **וחיישין**
לנדרים - דאפקה נפשה מחזקה ואם
בא יבם לייבמה לא שבקין לה
ומללנא : **לנדרים** - מיעוטא משמע :

מחני' וכו' שמשא ואף על פי
שהיא נשאת : (ב) ורמ'
ד"ה אשה וכו' לא מת
אית דאמרי דאשה אחת :

אמתות הדברים והשאת דיוק שפיר מס' דאי לאו הכי מה משמיענו היינו עד ונ' יוחנן קשה ס' אבל אם היינו מפרשים ד להעמידה לר"א דא"י צבת אחת חללא **אשה** אומרת מה ואשה אומרת לא מ הכי דהוי ליה רבותא טפי וצירושלמי מל' משמע ור"ת מנלן דלמא בגשים בעלמא אומרת נטמאת כ' והתם לא קאי אצרי מספקא לר"א אי דוקא בבתרומה דרבי אחיקא אשת איש מיד דהוה אשני שבי

[פסחים י' כהכות כו']

מסכת נדה (דף ב: ושם) ובמס' חולין (ל)
דסיפא מיירי בהתר יבמה לשוק כמינית
לה"ט מהך דקתני לדבריה חוששין וול
בדרבי עקיבא חילו לא יחוש לדברי

צ"ל נמשי

[לקמן קכ.]

לפי מוציאתה]

[מ״ל ק״ג]

ולאמנן פערוד 3 וקייט: |

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ס לערא
וכו' שתנשא ואף על פי
שביא בשאת : (ב) רמב"ם
ד"ס אשם וכו' לא מת
אית דאמרי דאשם אחת :

[סמכים י' בחזנות בז']

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones